

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200727
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818200727.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slebodníka, vo veci žalobcu Z. T., H.. XX.X.XXXX, E. S., X. Z. XXX, zast. JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, Rožňava, Čučmianska dlhá 21, IČO: 42 321 859, proti žalovanej Wüstenrot poisťovňa, a.s., Bratislava 26, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zast. JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom, Košice, Floriánska 19, o zaplatenie 323,- eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 12C/16/2018-80 z 5.9.2018 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 323,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,05 % ročne z uvedenej sumy, za čas od 9.3.2018 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a II. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú bude povinná zaplatiť žalovaná, o výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že žalovaná sa písomne vyjadrila k žalobe a navrhla žalobu zamietnuť a uviedol ako svoje stanovisko odôvodnila. Ďalej súd uviedol aké dokazovanie vykonal a čo z neho zistil a citujúc znenie § 788 ods.1,2,3,4, § 790 písm. c), § 795 ods.1, § 797 ods.1,2,3, § 799 ods.2, § 822, § 100 ods.1, § 101, § 104 O. z., § 160 ods.1,2, § 166 ods.1, § 168, § 169 ods.1, § 170 ods. 1,2 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, a uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou existoval poistný vzťah, založený Poistnou zmluvou zo 6.2.2008, ktorou bol žalobca poistený pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania, že 26.9.2015 o 05.10 hod., došlo počas služobného výkonu ku škode na služobnom vozidle, v dôsledku zavineného konania žalobcu, ktorý ihneď oznámil vznik tejto škody svojmu zamestnávateľovi, bol zabezpečený výjazd nehodovej skupiny, ktorá pri preverovaní nezistila požitie alkoholu. V deň vzniku poistnej udalosti, tzn. 26.9.2015 nahlásil žalobca poistnú udalosť aj žalovanej, v súlade so VPP-Zp, čl. V. ods.2 písm. b). Ďalšie úkony, ktoré súviseli so vznikom škody, so zistením rozsahu a výšky škody, boli vykonávané zamestnávateľom žalobcu. Uvedené služobné vozidlo sa podľa stanoviska Centra podpory Košice z 21.2.2017 neopravovalo z dôvodu očakávanej obmeny vozového parku, malo byť vyradené z prevádzky a preto musel služobný úrad požiadať o vypracovanie znaleckého posudku na zistenie výšky škody. Až po uvedenom odhade rozhodol služobný úrad o výške škody a na základe správy o vyšetrení škody, vydaney OR PZ v Rožňave, pod č. ORPZ-RV-VO-23-015/2015-ŠK z 23.10.2017, o náhrade škody spôsobenej žalobcom, v rozsahu 1/3-iny škody zistenej znaleckým posudkom. Napriek tomu, že nebola pochybnosť o okolnostiach vzniku škody, o osobe, ktorá škodu spôsobila, žalovaná odmietla plniť, s odkazom na výluky v zmysle VPP-Zp, ktorá neumožňuje poskytnúť

plnenie. Plnenie bolo odmietnuté z dôvodu, že zamestnávateľ žalobcu/služobný úrad počas plynutia dvojročnej premlčacej doby neuplatnil náhradu škody voči žalobcovi a žalobca sa dohodol na náhrade škody 3.11.2017, uznal nárok u svojho zamestnávateľa/služobného úradu. Je nesporné, že premlčanie zakladá len právo dovolať sa ho pred súdom. Nič nebráni dlžníkovi svoj dlh dobrovoľne splniť a dlžníka nemožno donútiť k vzneseniu námietky premlčania. Nárok na náhradu škody sa premlčiava v zmysle § 106 ods.1 OZ, za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody sa vyžaduje skutočná, nielen predpokladaná vedomosť poškodeného o úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého rozsahu, ktorú je možné objektívne vyjadriť (vyčíslieť) v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť. Zdôraznil, že z 797 ods.3 O. z. vyplýva tiež, že žalovaná mala zákonnú povinnosť vykonať šetrenie bez zbytočného odkladu, potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť a o výsledkoch šetrenia mala oboznámiť aj poisteného. Z dokazovania nevyplývalo, že by bol žalobca oboznámený s výsledkami šetrenia poisťovne, pričom žalovaná mala povinnosť v rámci šetrenia zistiť aj výšku škody. Napriek ohliadke poškodeného vozidla vykonaného osobou poverenou žalovanou, nebolo z dokazovania zistené, ako žalovaná v danom prípade postupovala. Zrejme čakala na výsledky zistenia škody služobným úradom, čo ju ale nezbavovalo povinnosti zistiť výšku poistného plnenia vlastným konaním, alebo účelovo čakala na prípadné uplynutie premlčacej doby. Uplatnenie náhrady škody bolo možné až po zistení výšky škody, pretože sa nemohlo konať o nejakej fiktívnej alebo domnelej škode, pričom služobný úrad musel postupovať podľa zákona a interných pokynov nadriadeného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. S tým súvisí aj plynutie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. V danom prípade začala plynúť objektívna lehota odo dňa 26.9.2015, kedy sa dozvedel služobný úrad o vzniku škody a kto za ňu zodpovedá. Konkrétna výška škody bola známa najneskôr k 23.10.2017. Podľa názoru súdu začala plynúť subjektívna lehota od uvedeného dátumu a uplynutie objektívnej trojročnej lehoty sa datovalo k 26.9.2018. Náhrada škody medzi žalobcom a služobným úradom bola podpísaná 3.11.2017, pred uplynutím premlčacej doby, teda v lehote a nebol dôvod na odmietnutie plnenia. Navyše poukázal aj na znenie § 788 ods.4 O. z., podľa ktorého, v poistnej zmluve sa možno od poistných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisteného. V danom prípade je zrejme, že odchýlenie od poistných podmienok (od čl. 3 VPP- zp) je možné, pretože žiadny iný dôvod pre výluku nebol daný, len čl. 3 ods. 2 písm. c/ VPP-zp. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že nárok na poistné plnenie si uplatnil žalobca v podstate už nahlásením poistnej udalosti. Žalovaná až listom z 18.12.2017 oznámila žalobcovi odmietnutie poistného plnenia. Z hľadiska plynutia lehôt na uplatnenie poistného plnenia je potrebné aplikovať § 104 OZ, v zmysle ktorého začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti, tzn. že celková dĺžka na uplatnenie nároku z tejto poistnej udalosti sú 4 roky. Začiatok premlčacej doby na uplatnenie nároku na poistné plnenie v zmysle uvedeného ustanovenia je určený objektívne, pre všetky druhy poistenia, tzn. celková dĺžka sú 4 roky a plynú od poistnej udalosti, bez ohľadu na to, kedy bola poistná udalosť poisťovni oznámená a kedy sa poistné plnenie stalo splatným. Uvedené § 104 O. z. sa týka premlčania práva na poistné plnenie, nie ostatných práv. Ide o odchýlnu úpravu v zmysle 101 O. z., kedy sa všeobecná trojročná premlčacia doba predĺži na jeden rok v prospech a na ochranu poisteného. Poistná udalosť sa stala 26.9.2015, premlčacia doba uplynie 26.9.2019. Zhodnotením dokazovania súd dospel k záveru, že nárok na náhradu škody uplatnený služobným úradom voči žalobcovi nebol premlčaný a rovnako neuplynula doposiaľ ani premlčacia doba na uplatnenie poistného plnenia. Z uvedeného dôvodu žalobe vyhovel a uložil povinnosť žalovanej poskytnúť plnenie v rozsahu zaplatenej náhrady škody žalobcom v prospech služobného úradu. Ďalej citoval znenie § 517 ods.1,2 O. z., § 3 ods.1 Nar. vlády č. 87/1995 Z. z., v účinnom znení ku dňu splatnosti úveru. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od podania žaloby, to znamená od 9.3.2018, napriek tomu, že do omeškania sa dostala žalovaná už odmietnutím plnenia (18.12.2017). Súd je viazaný žalobným petitom. Ku dňu 9.3.2018 predstavoval úrok z omeškania 5% (0,00 % základná sadzba ECB + 5 percentuálnych bodov), žalobca si uplatnil úrok vo výške 4,05 %, v tejto výške súd priznal úrok z omeškania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a keďže žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, z toho dôvodu priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinná zaplatiť žalovaná žalobcovi po rozhodnutí o výške náhrady trov konania o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle § 262 ods.2 CSP.

3.Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná (č. I. 96-97), v ktorom navrhla, aby odvolací súd v súlade s § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok a to tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% alternatívne, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/16/2018 z 5.9.2018 zrušil a v súlade s § 391 ods.1 a vec vrátil

súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a prizná žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, nakoľko rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) - súd žalobe žalobcu vyhovel a priznal mu nárok na poistné plnenie napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky vyplývajúce z riadne uzatvorenej poistnej zmluvy a Všeobecných poistných podmienok, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy a nestotožňuje sa s právnym odôvodnením napadnutého rozsudku. I. a) Žalobca sa podanou žalobou na súde domáhal, aby súd rozsudkom zviazal žalovanú na zaplatenie sumy 323 eur s prísl. v zmysle jeho žalobného petitu. b) Žalobca svoj nárok uplatnený voči nej odôvodnil tým, že 26.9.2015 došlo k vzniku poistnej udalosti na motorovom vozidle zn. VW Multivan EČV: RV952AG, ktoré viedol žalobca. Žalobca jej oznámil vznik poistnej udalosti a uplatnil si nárok z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom povolania, na základe poistnej zmluvy č. 607/026/684 - 7. c) Žalobca oznámil poistnú udalosť z 26.9.2015 písomným podaním označeným ako: „Oznámenie o poistnej udalosti z poistenia zodpovednosti za škodu pri výkone povolania“ z 3.11.2017. d) Svoje stanovisko poskytla žalobcovi ku škodovej udalosti č. 1513.1650/010-6 z 26.9.2015 písomne 18.12.2017. Obsahom daného stanoviska oboznámila žalobcu s tým, že po preskúmaní poistnej zmluvy č. 607/026684-7, Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania (ďalej v texte aj ako: „VPP -Zp“) a všetkých predložených dokladov bola nútená pristúpiť ku ukončeniu šetrenia predmetnej poistnej udalosti s tým, že poistné plnenie nie je možné poskytnúť. e) Prijatý záver šetrenia predmetnej poistnej udalosti odôvodnila s poukázaním na článok 2 VPP -Zp, podľa ktorého: „Poistná udalosť je oprávnený a preukázaný nárok zamestnávateľa uvedený v článku 1 písm. a) týchto VPP -Zp voči poistenému na náhradu škody, za ktorú poistený zodpovedá a ktorý nieje uvedený vo výlukách z poistenia“ pri splnení podmienok uvedených v písm. b) až d) tohto článku. f) V zmysle článku 3 ods.2 písm. c) VPP -Zp poisťovňa nenahradí za poisteného nároky, pri ktorých uplynula premlčacia lehota podľa všeobecne záväzných právnych predpisov. g) Podľa § 106 ods.1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. h) V rámci šetrenia predmetnej poistnej udalosti je zrejmé, že existencia škody a osoby za ňu zodpovednej bola zrejماً 26.9.2015. Zamestnávateľ žalobcu si však voči žalobcovi uplatnil nárok na jej náhradu až Dohodou o náhrade škody č. ORPZ-RV-VO-23-016/2015-ŠK z 3.11.2017, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty stanovenej v citovanom ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. i) Z uvedených skutočností bolo preto nepochybné, že predmetný nárok bol v čase jeho uplatnenia služobným úradom premlčaný, v dôsledku čoho nebolo možné nahradiť vzniknutú škodu poskytnutím poistného plnenia. j) Na predmetnej argumentácii zotrvala počas celého konania na súde. II. a) Súd sa s jej predmetnou argumentáciou nestotožnil resp. nestotožnil sa s tým, že ku dohode o náhrade škody so služobným úradom došlo po uplynutí premlčacej lehoty. b) Súd prvej inštancie dospel ku záveru, že jej postup nebol dôvodný a to z dôvodu uvedeného vyššie v texte tohto odvolania. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodňuje aj v bode 39. odôvodnenia, z ktorého citovala. c) S uvedeným právnym posúdením nemožno súhlasiť. Citovala znenie § 106 ods.1 O. z.. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že služobný úrad sa o škode a o tom kto za ňu zodpovedá dozvedel 26.9.2015. Túto skutočnosť potvrdil samotný žalovaný vo svojej výpovedi. S argumentáciou uvedenou súdom a to, že uplatnenie si nároku na náhradu škody a s tým súvisiaci začiatok plynutia subjektívnej lehoty bol zviazaný na zistenie konkrétnej výšky škody, sa nestotožnila. Má za to, že v tomto prípade v súlade s dikciou § 106 ods.1 O. z. začala služobnému úradu plynúť subjektívna premlčacia lehota už 26.9.2015, nakoľko v tento deň sa služobný úrad dozvedel o tom, že došlo ku škode, ako aj tom, že za ňu zodpovedá žaloba. Ďalej nesúhlasí s argumentáciou súdu a to, že služobný úrad musel postupovať podľa interných pokynov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky čím sa zisťovanie konkrétnej výšky škody natiahlo rovnako tak ako začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Služobný úrad mal postupovať v zmysle zákona a teda v prípade, ak si chcel uplatniť nárok na náhradu škody, bez toho aby mohol byť tento nárok riadne napadnutý vznesenou námietkou premlčania, zistiť konkrétnu výšku škody v zákonom stanovenej lehote. Súd navyiac uvádza, že: „Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že nárok na poistné plnenie si uplatnil žalobca v podstate už nahlásením poistnej udalosti. Žalovaná až listom zo 18.12.2017 oznámila žalobcovi odmietnutie poistného plnenia“ s uvedeným konštatovaním rovnako nemožno súhlasiť. Žalobca oznámil poistnú udalosť až 3.11.2017 a to písomne podaním označeným ako: „Oznámenie o poistnej udalosti z poistenia zodpovednosti za škodu pri výkone povolania“. Z uvedeného je zrejmé, že postup žalovanej vyplývajúci z vyššie citovaných článkov VPP -Zp bol lege artis. Súd v bode 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej uvádza, že na uplatnenie poistného plnenia je potrebné aplikovať § 104 OZ, v zmysle ktorého začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti a teda celková dĺžka na uplatnenie nároku z tejto poistnej udalosti sú 4 roky. Z uvedeného má súd za to, že premlčacia doba v danej veci ešte len uplynie a to 26.09.2019. Nesúhlasí

ani správnou argumentáciou uvedenou v bode 40. napadnutého rozsudku. Je nesporné, že pri nárokoch na plnenie z poistenia začína v zmysle § 104 OZ plynúť premlčacia lehota až rok po poistnej udalosti. Poukazuje však na to, že odmietnutie plnenia z jej strany nebolo na základe toho, že žalobca si uplatnil svoj nárok na poistné plnenie po uplynutí premlčacej lehoty. V tomto prípade je potrebné odlišiť uplynutie premlčacej lehoty služobnému orgánu (v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov § 106 ods.1 OZ) na náhradu škody proti žalobcovi, a uplatnenie nároku žalobcu na poistné plnenie. V zmysle Čl. 3 ods.2 písm. c) VPP -Zp: „Poistenie sa nevzťahuje na nároky, pri ktorých uplynula premlčacia lehota podľa všeobecne záväzných právnych predpisov.“ To bol dôvod, pre ktorý neposkytla žalobcovi poistné plnenie, nakoľko na daný prípad sa v zmysle uvedeného nevzťahovalo poistenie. Poukázala na to, že uzatvorená poistná zmluva, ako aj VPP -Zp boli uzatvorené platne. Obsah Zmluvy ako aj obsah VPP -Zp boli a sú pre zmluvné strany (žalobcu a žalovanú) záväzné. Platnosť poistnej zmluvy nebola zo strany žalobcu nikdy namietaná. III. Poukázala na svoju právnu argumentáciu uvedenú v konaní pred súdom, na ktorej plne zotrúva. Naďalej považuje uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný. Vychádzajúc zo všetkých v tomto odvolaní uvedených skutočností navrhla, aby o tomto odvolaní bolo rozhodnuté v súlade s jeho odvolacím návrhom.

4.K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca (č. I. 115), ktorý poukázal na obsahom žalovanou podaného odvolania je zotrvanie na právnej argumentácii z doterajšieho priebehu konania, podľa ktorej považuje jeho nárok za premlčaný. Otázka premlčania pritom bola súdom správne posúdená tak, že objektívna lehota začala plynúť odo 26.9.2015, no lehota subjektívna až odo 23.10.2017, kedy najskôr bola známa výška škody. Právo na náhradu škody sa totižto premlčí podľa § 106 ods.1 za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode (nie len o tom, že mu škoda vznikla, ale aj o tom, aký je rozsah škody) a dozvie o tom, kto (konkrétny subjekt) za škodu zodpovedá. Obe podmienky sú súčasne podmienkami, aby si poškodený mohol uplatniť právo na náhradu škody na súde (actio nata). Uvedený právny názor je v súlade s výkladom k § 106 ods.1 OZ, či doterajšou rozhodovacou praxou súdov. Žalovaná pri svojej obrane akoby opomenula fakt, že o konkrétnej výške škody sa on a de facto aj služobný úrad mohli dozvedieť až na základe znaleckého posudku č. 112/2016 vypracovaného P. A. Q., znalcom z odboru doprava a strojárstvo. Je pri tom namieste aj konštatovanie súdu pod bodom 38 odôvodnenia rozsudku, kde súd podrobne rozvádza rovnakú povinnosť žalovanej vykonať šetrenie na zistenie rozsahu povinností poisťiteľa plniť. Za tejto situácie v súlade s odôvodnením rozsudku by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by sa bez jeho zavinenia malo jeho právo premlčať, čo by vyústilo do jeho neúspechu v konaní. Predmetom konania v konečnom dôsledku bolo uplatnenie len časti skutočne spôsobenej škody, na ktorú skutočnosť mohla žalovaná pri posúdení nároku rovnako prihliadnuť. V tejto súvislosti je tiež na mieste konštatovanie súdu, že žalobca si svoj nárok uplatnil už nahlásením poistnej udalosti. Žalovaná v podanom odvolaní stroho uvádza, že s týmto súhlasiť nemôže, svoj postoj však ďalej nijako nerozvádza. Súd sa tiež stotožnil s tvrdeným posúdením vzťahu sporových strán ako nároku z poistného plnenia, kde premlčacia lehota začína plynúť až rok po poistnej udalosti práve z dôvodu potreby zisťovania podmienok poistného plnenia. V celom rozsahu zotrúva na svojich tvrdeniach a podaniach a stotožňuje sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, na základe čoho ho navrhol ako vecne správny potvrdiť a priznať mu i náhradu odvolacieho konania.

5.K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná (č. I. 127) a v bode d) uviedla, že nesúhlasí s argumentáciou žalobcu. Plne poukazuje a zotrúva na podanom odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v súlade s jeho petítom. e) Žalobca sa obsahom svojho vyjadrenia zameriava na svoju právnu argumentáciu a svojho výkladu § 106 ods.1 OZ. Ku uvedenému považuje za potrebné opätovne poukázať na nasledovné: f) Žalobca svoj nárok uplatnený voči žalovanej odôvodnil tým, že 26.9.2015 došlo k vzniku poistnej udalosti na motorovom vozidle zn. VW Multivan EČV: RV952AG, ktoré viedol žalobca. Žalobca oznámil žalovanej vznik poistnej udalosti a uplatnil si nárok z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom povolania, na základe poistnej zmluvy č. 607/026/684 - 7. g) Žalobca oznámil poistnú udalosť z 26.9.2015 písomným podaním označeným ako: „Oznámenie o poistnej udalosti z poistenia zodpovednosti za škodu pri výkone povolania“ 3.11.2017. Žalovaná poskytla žalobcovi svoje stanovisko ku škodovej udalosti č. 1513.1650/010-6 z 26.9.2015 písomne 18.12.2017. Obsahom daného stanoviska žalovaná oboznámila žalobcu s tým, že po preskúmaní poistnej zmluvy č. 607/026684-7, Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania (ďalej v texte aj ako: „VPP - Zp“) a všetkých predložených dokladov bola nútená pristúpiť ku ukončeniu šetrenia predmetnej poistnej udalosti s tým, že poistné plnenie nieje možné poskytnúť. h) Prijatý záver šetrenia predmetnej poistnej udalosti odôvodnila s poukázaním na článok 2 VPP -Zp, podľa ktorého: „Poistná udalosť je oprávnený a preukázaný nárok zamestnávateľa uvedeného v článku 1 písm. a) týchto VPP -Zp voči poistenému na náhradu škody, za ktorú poistený zodpovedá a ktorý nie je uvedený vo výlukách z poistenia“ pri splnení podmienok uvedených v písm. b) až d) tohto článku.

i) V zmysle článku 3 ods.2 písm. c) VPP -Zp poisťovňa nenahradí za poisteného nároky, pri ktorých uplynula premlčacia lehota podľa všeobecne záväzných právnych predpisov. j) Citovala znenie § 106 ods.1 O. z. k) V rámci šetrenia predmetnej poistnej udalosti je zrejmé, že existencia škody a osoby za ňu zodpovednej bola zrejmá 26.9.2015. Zamestnávateľ žalobcu si však voči žalobcovi uplatnil nárok na jej náhradu až Dohodou o náhrade škody č. ORPZ-RV-VO-23-016/2015-ŠK zo 3.11.2017, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty stanovenej v citovanom ustanovení zák. č. 40/1964 Zb. l) Z uvedených skutočností bolo preto nepochybné, že predmetný nárok bol v čase jeho uplatnenia služobným úradom premlčaný, v dôsledku čoho nebolo možné nahradiť vzniknutú škodu poskytnutím poistného plnenia. m) Napriek tomu, že danú argumentáciu použila tak v podanom odvolaní, ako aj v priebehu konania na súde, považuje ju za dôvodnú a preto ju uvádzame aj v tomto vyjadrení. n) Žalobca v písomnom vyjadrení poukazuje na to, že žalovaná opomenula fakt, že žalobca a de facto aj služobný úrad sa mohli o výške škody dozvedieť až na základe znaleckého posudku č. 112/2016 vypracovaného P. A. Q., znalcom z odboru doprava cestná a strojárstvo. o) Na margo uvedeného uvádza, že sa vyššie uvedenou argumentáciou žalobcu zaoberala a to tak počas konania na súde prvej inštancie, ako aj v podanom odvolaní. p) Opätovne poukazuje na to, že v zmysle § 106 ods.1 O. z. „Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.“ Má za to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že služobný úrad sa o škode a o tom kto za ňu zodpovedá dozvedel 26.9.2015. Túto skutočnosť potvrdil samotný žalovaný vo svojej výpovedi. S argumentáciou žalobcu, ohľadne plynutia premlčacích lehôt sa nestotožňuje. Má za to, že v tomto prípade v súlade s dikciou § 106 ods.1 Občianskeho zákona začala služobnému úradu plynúť subjektívna premlčacia lehota už 26.9.2015, nakoľko v tento deň sa služobný úrad dozvedel o tom, že došlo ku škode, ako aj tom, že za ňu zodpovedá žaloba. r) Má naďalej za to, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že jej postup vyplývajúci z obsahu VPP -Zp bol lege artis. s) Opätovne citovala čl. 3 ods. 2 písm. c) VPP -Zp, ktorý bol dôvodom, pre ktorý neposkytla žalobcovi poistné plnenie, nakoľko na daný prípad sa v zmysle uvedeného nevzťahovalo poistenie. s) Poukázala na to, že uzatvorená poistná zmluva, ako aj VPP -Zp boli uzatvorené platne. Obsah Zmluvy ako aj obsah VPP -Zp boli a sú pre zmluvné strany (žalobcu a žalovanú) záväzné. Platnosť poistnej zmluvy nebola zo strany žalobcu nikdy namietaná. t) Tak, ako to už uviedla, poukázala na svoju právnu argumentáciu uvedenú v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v podanom odvolaní a naďalej považuje uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný. Vychádzajúc z uvedeného navrhla, aby o podanom odvolaní bolo rozhodnuté v súlade s odvolacím návrhom.

6. Žalobca k vyjadreniu žalovanej zaslal stanovisko (č. l. 137), v ktorom poukázal na to, že žalovaná vo svojom vyjadrení de facto opakuje svoju argumentáciu z doterajšieho priebehu konania ako aj podaného odvolania. Má za to, že obe sporové strany v doterajšom konaní zhrnuli svoj právny názor a bolo úlohou súdu vec právne posúdiť. Nepovažuje za účelné opätovne uvádzať ňou uvádzané tvrdenia a preto na ne v celom rozsahu odkazuje. Má i naďalej za to, že jeho nárok nie je premlčaný a svoj nárok považuje za dôvodný. Pri aplikácii právnej normy na daný skutkový stav navrhuje zohľadniť i znenie § 52 ods.2 OZ. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva a § 54 ods.2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, keď nie je medzi stranami sporu sporné postavenie žalobcu ako spotrebiteľa. Z dôvodov v doterajšom konaní nim uvádzaných, predovšetkým absencie vedomosti, aký je rozsah škody v žalovanej tvrdenom začiatku plynutia premlčacej doby a posúdení nároku ako nároku z poisteného plnenia, kde premlčacia lehota začína, plynúť až rok po poistnej udalosti navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi i náhradu odvolacieho konania.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a

nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

9.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

10.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti tvrdené už v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd riadne a presvedčivo vyrovnal. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

11.Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

12.Majúc na zreteli, že pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti, celková dĺžka premlčacej doby je teda stanovená na štyri roky (1 + 3) po poistnej udalosti. Poistná udalosť je náhodná udalosť, pri ktorej vzniká nárok na poistné plnenie. Jej nahlásenie (a prípadné doloženie, že ide skutočne o poistnú udalosť) je povinnosťou poisteného, ktorý musí nárok nahlásiť bez zbytočného odkladu, najneskôr do 15 dní od poistnej udalosti [čl. 5 bod 2 písm. b) Všeobecných poistných podmienok]. Po nahlásení zahajuje poisťovňa tzv. likvidáciu poistnej udalosti, pri ktorej likvidátor posúdi nárok na poistné plnenie a vyčíslí škodu. Ak je nárok uznaný, vyplatí poisťovňa poistenému alebo poškodenému poistné plnenie. Každú vzniknutú poistnú udalosť je poistený povinný v čo najkratšom čase ohlásiť poisťovateľovi (poisťovní), po ktorom žiada vyplatenie poistného plnenia. Poisťovňa je povinná bez odkladov začať vyšetrovanie. Ak nie je určené inak, musia toto vyšetrovanie skončiť do 1 mesiaca [§ 797 ods.3 O. z. podľa ktorého plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.]. Po skončení šetrenia je poisťovňa povinná oznámiť jeho výsledky oprávnenej osobe (zvyčajne poistenému). Forma tohto oznámenia nie je predpísaná, ale zvyčajne sa však výsledky vyšetrovania oznamujú písomne. Dátum vzniku poistnej udalosti má vplyv na premlčanie práva na poistné plnenie. Pre premlčanie v občianskych sporoch platí všeobecne trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

13.Žalovaná v priebehu vedeného konania, ale ani v odvolaní sa nezmienila o tom, prečo ona, potom ako jej bola škodová udalosť nahlásená nevykonala šetrenie a rovnako neodôvodnila, prečo do mesiaca žalobcovi neuviedla svoje závery zo šetrenia a stanovisko k úhrade poistného, ale v celom prvoinštančnom konaní a aj v podanom odvolaní namietala výluk z poistenia z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty [čl. 3 písm. c)]. V prvom rade je potrebné uviesť, že pojem „dozvie sa o škode“ (§ 106 ods.1 O. z.) vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyjadriť (vyčísliť) v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť na súde. Začiatok plynutia subjektívnej doby môže byť rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode (R 9/1986).

14.Rovnako je nutné zdôrazniť, že pri právach na náhradu škody subjektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa poškodený (zamestnávateľ žalobcu) dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Preto súd mal v konaní vychádzať z okamihu, kedy sa poškodený, nie žalobca, dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V zmysle § 813 ods.1 Občianskeho zákonníka prechod práva na náhradu škody z poistného na poisťiteľa nastáva ex lege okamihom vyplatenia poistného plnenia. Vyplatením náhrady

škody dochádza iba k prechodu práv z poisteného na poistiteľa, nie k vzniku nových práv poistiteľa. Poistiteľ len preberá vyplatením plnenia jeho práva, teda dochádza k zákonnej cesii a nie k vzniku nových práv poistiteľa. Ustálená judikatúra (Najvyšší súd Slovenskej republiky R 27/1977) tiež akceptuje, že pri zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla prechádza právo poisteného na náhradu škody na poisťovňu a nárok, ktorý prešiel na poisťovňu, si ponecháva charakter nároku na náhradu škody aj čo do dôsledkov týkajúcich sa premlčania.

15. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Vzájomný vzťah týchto lehôt je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie druhá premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba je trojročná a začína plynúť od okamihu škodnej udalosti. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok, pozostávajúci z toho, kedy sa poškodený dozvie nielen o škode, ale sa dozvie aj to, kto za túto škodu zodpovedá. Ak nárok na náhradu škody tvorí neoddeliteľný celok, premlčacia doba začína plynúť až vtedy, keď sa poškodený dozvie celú výšku škody.

16. Zamestnávateľ žalovaného je v tomto vzťahu poškodený. Jemu začala plynúť vo vzťahu k žalobcovi ako škodcovi a súčasne jeho zamestnancovi objektívna premlčacia doba škodovou udalosťou t. j. 26.9.2015 a uplynula by 26.9.2018 a subjektívna, kedy sa o škode reálne dozvedel t. j. keď bola určená jej výška 23.10.2017 a ako už bolo uvedené, pri plynutí kombinovanej premlčacej doby (objektívnej a subjektívnej) nesmie skončiť plynutie ani jednej z nich, teda aj subjektívna premlčacia doba by uplynula 26.9.2018. Žalobca uznal škodu v dohode o náhradu škody 3.11.2017, teda v čase, keď neuplynula premlčacia doba a preto je vylúčené použitie výluky z poistenia podľa čl. 3 písm. c). Medzi účastníkmi nebolo sporným, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Pokiaľ ide o vedomosť žalobcu o škode, tak poškodený a ani žalobca v čase, keď poisťovňa vznikla (26.9.2015) nemohol ani približne poznať výšku škody. Až keď posudkom zistil výšku škody, začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože od tohto okamihu mal vedomosť o škode a bol schopný vyčíslit' aj výšku škody v žalobnom návrhu.

17. Vo vzťahu k žalovanej, keďže škodová udalosť nastala 26.9.2015, objektívna premlčacia doba začala žalobcovi plynúť od 26.9.2016 a uplynula by 26.9.2019 a subjektívna začala plynúť 23.10.2017 a uplynula by 23.10.2019 resp. s prihliadnutím na objektívnu premlčaciu dobu 26.9.2019.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v rozsahu 100%.

22. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.